

Toekomst voor Amerika en 18 juli 2020 - Nummer Vier

Jeff Pippenger

2023-09-19

1863

De boodschap van Daniël hoofdstuk acht en negen, die door de rivier de Ulai worden voorgesteld, werd in 1798 ontzegd. De profetie van hoofdstuk acht werd in hoofdstuk negen door Gabriël uitgelegd, maar niet eerder dan nadat Daniël een gebed had uitgesproken dat wordt beschouwd als een van de meest betekenisvolle menselijke gebeden in de Bijbel. In dat gebed geeft Daniël te kennen dat hij had ingezien dat de verwoesting van Jeruzalem zeventig jaar zou duren, overeenkomstig wat hij in het boek van Jeremia had ontdekt.

In het eerste jaar van Darius, de zoon van Ahasveros, uit het geslacht der Meden, die koning was aangesteld over het koninkrijk der Chaldeeën, begreep ik, Daniël, in het eerste jaar van zijn regering uit de boeken het getal der jaren waarvan het woord des Heeren tot de profeet Jeremia gekomen was, dat Hij zeventig jaren zou voleindigen in de verwoestingen van Jeruzalem. Daniël 9:1, 2.

Jeremia stelde ook vast dat aan het einde van die zeventig jaren Belsazar zou sterven wanneer Cyrus, de generaal van Darius, Babylon zou veroveren.

En dit gehele land zal tot een woestenij en een ontzetting worden; en deze volken zullen de koning van Babel zeventig jaar dienen. En het zal geschieden, wanneer de zeventig jaar vervuld zijn, dat Ik de koning van Babel en dat volk, spreekt de HEERE, om hun ongerechtigheid zal straffen, en het land der Chaldeeën, en het tot eeuwige woestenijen zal maken. Jeremia 25:11, 12.

Daniël stelde ook vast dat de zeventig jaren van verwoesting een vervulling waren van een profetie die door Mozes was opgetekend.

Ja, geheel Israël heeft uw wet overtreden door af te wijken, zodat zij uw stem niet zouden gehoorzamen; daarom is de vloek over ons uitgestort, evenals de eed die geschreven staat in de wet van Mozes, de knecht van God, omdat wij tegen Hem gezondigd hebben. En Hij heeft zijn woorden bevestigd, die Hij tegen ons gesproken heeft en tegen onze rechters die ons richtten, door een groot onheil over ons te brengen; want onder heel de hemel is niet gedaan zoals gedaan is aan Jeruzalem. Zoals geschreven staat in de wet van Mozes, is al dit onheil over ons gekomen; toch hebben wij niet tot de HEERE, onze God, gebeden, opdat wij ons van onze ongerechtigheden zouden bekeren en uw waarheid zouden verstaan. Daniël 9:11–13.

De „eed” die Israël had verbroken en die de „vloek” voortbracht, was de „zeven tijden” van Leviticus zesentwintig. Het woord dat in Leviticus zesentwintig wordt vertaald als „zeven tijden”, is hetzelfde Hebreeuwse woord dat in Daniël negen wordt vertaald als „eed”. De eed van Mozes, weergegeven door het woord dat wordt vertaald als „zeven tijden”, is de eerste tijdprofetie die door

William Miller werd ontdekt, en zij was de eerste van zijn fundamentele waarheden die in 1863 terzijde werd gesteld. William Miller vertegenwoordigde Elia, en dit wordt bevestigd door de Geest der Profetie.

“Duizenden werden ertoe gebracht de door William Miller verkondigde waarheid te aanvaarden, en dienstknechten van God werden verwekt in de geest en de kracht van Elia om de boodschap te verkondigen.” Early Writings, 233.

In 1863 kwam er een einde aan de Milleritische beweging, toen degenen die zich voordien in de beweging hadden bevonden, de Kerk van de Zevende-dags Adventisten begonnen. Toen zij als kerk begonnen, eindigde de beweging. Zij eindigde toen zij Mozes doodden, zoals uitgebeeld in de „zeven tijden” van Leviticus zesentwintig, en toen zij gelijktijdig Elia doodden, de boodschapper die de „eed” van Mozes aan de beweging had voorgehouden. Mozes en Elia werden beiden in 1863 gedood en zouden niet worden opgewekt vóór de periode na 11 september 2001, toen God de beweging Future for America terugbracht naar de oude paden.

Future for America erkende 11 september 2001 als de komst van de derde wee, en wat die identificatie van de aanval van de islam op 11 september bevestigt, is de geschiedenis van de eerste twee weeen zoals die door de Millerieten werd vastgesteld, welke specifiek op zowel de pionierskaart van 1843 als die van 1850 wordt weergegeven. Door terug te keren naar de geschiedenis van de Millerieten om de hedendaagse rol van de islam te bevestigen, opende de Heer vervolgens voor Future for America het begrip van de „zeven tijden” van Leviticus zesentwintig, die op beide kaarten in de middelste kolom grafisch zijn weergegeven. En op beide kaarten is het midden van de middelste kolom het kruis. Toen God leiding gaf bij de vervaardiging van beide tafelen van Habakuk, zorgde Hij ervoor dat de „eed” van Mozes, de „zeven tijden” van Leviticus zesentwintig, het middelpunt vormde van alle andere profetische voorstellingen en dat op beide tafelen Christus in het exacte midden was geplaatst.

Dit stemde overeen met een tijdsperiode die voorkomt in een andere profetie, welke door Gabriël in het negende hoofdstuk van Daniël werd uitgelegd, en waarin werd aangegeven dat Christus het verbond met velen zou bevestigen gedurende één week.

En hij zal het verbond met velen bevestigen voor één week; en in het midden van de week zal hij slachtoffer en spijsoffer doen ophouden, en om der verwoestende gruwelen wil zal hij het woest maken, ja, tot aan de voleinding toe; en hetgeen vast besloten is, zal over de verwoeste worden uitgestort. Daniël 9:27.

Een profetische week bestaat uit tweeduizend vijfhonderdtwintig symbolische dagen, en de profetie die Gabriël verklaarde, wees aan dat Christus in het „midden” of het centrum van die tweeduizend vijfhonderdtwintig symbolische dagen gekruisigd zou worden. Christus is het middelpunt van ‘de vijftienghonderdtwintig’ op beide tafelen van Habakuk, en tevens van de week waarin Hij het verbond met velen bevestigde.

In 1863 begon het adventisme als kerk en werd de Milleritische beweging, die met de geest van Elia bekrachtigd was, gedood. De Milleritische beweging begreep dat zij, in de context van de

zeven gemeenten van Openbaring, de gemeente van Filadelfia waren geweest. Degenen die zich na de Grote Teleurstelling van 1844 van hen afscheidten, werden vervolgens als Laodicezen aangeduid. In 1856 begon James White in de Review and Herald een reeks artikelen waarin hij vaststelde dat de beweging die als Filadelfia was begonnen, Laodicea was geworden, en dat de leden toen het geneesmiddel moesten zoeken dat aan de gemeente van Laodicea werd aangeboden. In hetzelfde jaar publiceerde James White in dezelfde uitgave een reeks artikelen, geschreven door Hiram Edson, over de profetie van de tweeduizend vijfhonderd en twintig jaren van Leviticus zesentwintig. De artikelen werden nooit voltooid.

Toen de Heer de beweging van Future for America na 11 september 2001 terugleidde tot de oude paden, werden de artikelen van Edson herontdekt, en voor het eerst in de geschiedenis werden beide perioden van tweeduizend vijfhonderd en twintig jaar erkend als twee vloeken. De ene tegen de noordelijke tien stammen en de andere tegen de zuidelijke twee stammen. Miller had de zeven tijden tegen het zuidelijke koninkrijk Juda vastgesteld, maar Edson stelde de zeven tijden tegen het noordelijke koninkrijk Israël vast. Future for America zag in dat zij beide moesten worden toegepast. Wanneer de twee verstrooiingen worden samengevoegd, brengen zij profetisch licht voort dat door Miller noch door Edson ooit was onderkend.

Toen de Heer Future for America na 2001 terugbracht tot de oude paden, kwam de „eed” van Mozes weer tot leven en ging op zijn voeten staan. De boodschap die met de „eed” verbonden was, werd vervolgens gebracht door de boodschappers van de derde engel, zoals zij was gebracht en getypeerd door de boodschappers van de eerste engel. Future for America was de beweging die de boodschap verkondigde die door „Mozes” wordt voorgesteld in de kracht van „Elia”, en Elia gaf duidelijk het getuigenis van Mozes tot aan de afsluiting van een reeks presentaties getiteld Habakkuk's Tables, die omstreeks 2012 werd voltooid. Toen die reeks presentaties ten einde kwam, steeg het beest uit de bodemloze put op om oorlog te voeren tegen Mozes en Elia. Die oorlogvoering begon toen Future for America besloot te stoppen met het werk dat het sinds 1996 had verricht en een school te beginnen, die het in zijn trots noemde: The School of the Prophets. Beter was het geweest de school te noemen: de school van de valse profeten!

De chaos en verwarring die ontstonden toen de school toestond dat degenen die nooit door de Heer als Zijn boodschappers waren bevestigd, hun eigen denkbeelden inbrachten, eindigden met de dood van Future for America op 18 juli 2020. Op dat moment waren Mozes en Elia op de straten gedood.

En wanneer zij hun getuigenis zullen voleindigd hebben, zal het beest dat uit de afgrond opkomt oorlog tegen hen voeren, en het zal hen overwinnen en hen doden. En hun dode lichamen zullen liggen op de straat van de grote stad, die geestelijk genoemd wordt Sodom en Egypte, waar ook onze Heere gekruisigd werd. Openbaring 11:7, 8.

Het getuigenis dat betrouwbaar is, is het getuigenis dat eindigde bij de afsluiting van de reeks getiteld Habakuk's Tafelen. Toen viel het beest aan. Ik heb geen idee wie deze huidige artikelen volgt, maar ik neem aan dat het gezelschap evenzeer bestaat uit de vijanden van Future for America als uit hen die nog steeds trachten het hoofd te bieden aan de teleurstelling van 18 juli.

Daarom verwacht ik dat degenen die behoren tot de categorie die ik als vijanden definieer, erop zullen wijzen hoe zelfdienend deze toepassing van de profetische geschiedenis in hun ogen lijkt te zijn. Het zij zo. De tijd is te kort om te doen alsof de geschiedenis van Future for America niet duidelijk is aangeduid als de beweging die is getypeerd door de Milleritische beweging, en zij is te kort om te doen alsof de gebrekkige, Laodiceïsche menselijke boodschapper die werd verwekt om in die beweging leiding te geven, niet door William Miller was getypeerd.

Miller was een Philadelphiaan en ik ben in 1975 vanuit de wereld tot het adventisme gekomen, en ben derhalve een gecertificeerde Laodiceïsche adventist. Mijn levensgeschiedenis getuigt van dat feit. Dat gezegd zijnde, heeft de barmhartige God des hemels mij onlangs opgedragen de boodschap die Hij nu openbaart op schrift te stellen en naar de gemeenten te zenden. Zijn instructie ging vergezeld van de belofte dat, wanneer Hij Mozes en Elia opwekt, zij als Philadelphianen zullen worden opgewekt, niet als Laodiceeërs. De beweging die in de Milleritische geschiedenis begon, was de tijd van Filadelfia, die uiteindelijk in 1856 overging in Laodicea, toen zij het proces begon van haar verwerping van de fundamentele doctrines die door de Millerieten waren gelegd. Die verwerping begon met het terzijde stellen van de nieuwe ontwikkeling van licht die werd aangeboden door de pen van Hiram Edson. Zeven jaar later, in 1863, werd de beweging van Elia, die de boodschap van Mozes had gebracht, gedood. Op hetzelfde ogenblik dat de beweging werd gedood, werd er een kerk ingevoerd om de beweging te vervangen. Mozes en Elia werden gedood aan het begin van het adventisme en zij werden opnieuw gedood aan het einde van het adventisme.

Aan het einde van het profetische Laodicea werd in 1989 het visioen van de rivier de Hiddekel ontzegd en begon een beweging die geboren was uit een Laodiceaanse moeder. De Heere werd hierdoor niet verrast, en Hij wist dat Hij Zijn werk van de drie engelen zou voleindigen zoals Hij het begonnen was. Hij zou het beëindigen met een beweging van Filadelfiërs, juist zoals Hij het begonnen was, en om dit te doen moest de beweging die naar geboorte Laodiceaans was, gedood en als Filadelfiërs opgewekt worden. Daardoor zou de beweging die uit de Laodiceaanse kerk was voortgebracht, de achtste worden die uit de zeven is, juist in die geschiedenis waarin de drievoudige unie de achtste zou worden die uit de zeven is. En in precies dezelfde geschiedenis zal ook de hoorn van het Republikeinisme een opstanding ervaren van de achtste, die uit de zeven was en gedood was door het “woke-isme” van Egypte en Sodom; maar die profetische lijn zal later in de artikelen worden behandeld.

En mensen uit de volken en stammen en talen en natiën zullen hun dode lichamen drie dagen en een halve zien, en zij zullen niet toelaten dat hun dode lichamen in graven worden gelegd. En zij die op de aarde wonen, zullen zich over hen verheugen en vrolijk zijn, en zij zullen elkaar geschenken zenden; omdat deze twee profeten hen die op de aarde woonden, gekweld hadden. En na drie dagen en een halve kwam de Geest des levens uit God in hen, en zij gingen op hun voeten staan; en grote vrees viel op hen die hen zagen. Openbaring 11:9–11.

Future for America werd niet in het graf gelegd; het lag slechts daar op de straat waar het geslacht was, terwijl zijn vijanden zich verheugden over zijn schijnbare dood. Toch: „na die drie dagen en een halven is een geest des levens uit God in hen gevaren, en zij stonden op hun voeten.” De tijd is niet meer, dus de drie en een halve dag is symbolisch voor twaalfhonderd zestig dagen of jaren, die

in Openbaring twaalf verzen zes en veertien de woestijn voorstellen waar het heiligdom en het heerleger vertreden werden. Indien zij in het graf gelegd waren, zouden zij zich niet op een straat bevinden waar zij vertreden konden worden. Het vertreden van Future for America is niet alleen een symbolische periode, maar het is de symbolische periode van de boodschap van de „zeven tijden”, voorgesteld door de eed van Mozes.

En zij zullen vallen door de scherpte van het zwaard, en als gevangenen worden weggevoerd onder alle volken; en Jeruzalem zal door de heidenen vertrapt worden, totdat de tijden der heidenen vervuld zullen zijn. Lukas 21:24.

Jeruzalem is driemaal vertreden. Eerst door Babylon van 677 v.Chr. tot 607 v.Chr. De tweede vertreding was door het heidense Rome van 66 n.Chr. tot 70 n.Chr. De derde maal was door het geestelijke Rome van 538 tot 1798. Het vertreden van Jeruzalem door de heidenen, zoals aangeduid in Lukas eenentwintig, was de twaalfhonderdzig jaar van pauselijke heerschappij. Openbaring elf, waar wij de getuigenis van Mozes en Elia aantreffen, opent met de aanduiding van die tijdsperiode.

En mij werd een riet gegeven, een staf gelijk; en de engel stond daar en zei: Sta op en meet de tempel Gods, en het altaar, en hen die daarin aanbidden. Maar laat de voorhof die buiten de tempel is, erbuiten, en meet die niet; want hij is aan de heidenen gegeven; en zij zullen de heilige stad tweeënveertig maanden vertreden. Openbaring 11:1, 2.

Het bevel aan Johannes om de tempel en de aanbidders daarin te meten, beeldt de opening van het oordeel in 1844 uit, want de twee voorafgaande verzen duiden Johannes aan als iemand die in 1844 de bitterheid van de Grote Teleurstelling heeft ervaren; vervolgens, nadat hem is gezegd dat hij het werk van de verkondiging van de boodschap moet herhalen, geeft vers één van hoofdstuk elf te kennen dat dat oordeel zojuist is begonnen.

„De tijd is gekomen waarin alles wat geschud kan worden, geschud zal worden, opdat die dingen die niet geschud kunnen worden, mogen blijven. Elke zaak komt ter beoordeling voor God; want Hij meet de tempel van God en hen die daarin aanbidden. ‘Dit zegt Hij Die de zeven sterren in Zijn rechterhand houdt, Die wandelt te midden van de zeven gouden kandelaars: Ik ken uw werken.... Maar Ik heb tegen u dat gij uw eerste liefde hebt verlaten; bedenk dan van welke hoogte gij gevallen zijt, en bekeer u, en doe de eerste werken; zo niet, dan zal Ik spoedig tot u komen en uw kandelaar van zijn plaats wegnemen.’ ‘Bekeer u; zo niet, dan zal Ik spoedig tot u komen en tegen u strijden met het zwaard van Mijn mond. Wie een oor heeft, laat hij horen wat de Geest tot de gemeenten zegt: Aan hem die overwint zal Ik te eten geven van het verborgen manna, en Ik zal hem een witte steen geven, en op de steen een nieuwe naam geschreven, die niemand kent dan hij die hem ontvangt.’” The 1888 Materials, 1116.

Aangezien Johannes de opening van het onderzoekend oordeel in 1844 vertegenwoordigt, wordt hem gezegd af te zien van de voorhof van de tempel, want die is aan de heidenen gegeven, die de heilige stad twaalfhonderdzig jaar lang zouden vertreden. Lukas eenentwintig geeft aan dat de heidenen Jeruzalem zouden vertreden totdat de „tijden” der heidenen vervuld waren. Johannes heeft in hoofdstuk elf zojuist vastgesteld dat de tijd van het vertreden van Jeruzalem door de

heidene de geschiedenis van 538 tot 1798 was. Johannes duidt deze periode in hoofdstuk twaalf tweemaal aan als de woestijn, een tijdsperiode waarin de kerk heenvluchtte om de vervolging te ontlopen die door de paus werd teweeggebracht.

Wanneer Mozes en Elia worden gedood en op straat worden achtergelaten om gedurende een periode van drieënhalve dag vertrapt te worden, dienen de drie voorgaande geschiedenissen waarin Jeruzalem werd vertrapt, te worden verstaan als een voorafbeelding van die tijdsperiode. In Lukas eenentwintig zouden de heidenen de heilige stad vertrappen totdat de „tijden” der heidenen vervuld zouden zijn.

Aldus duidt Lukas meer dan één tijd van de heidenen aan, maar wij weten dat de tijd van de heidenen die vervuld werd, 1798 was. De eerste „tijd van de heidenen” begon in 723 v.Chr., toen het noordelijke koninkrijk van Israël door Assyrië werd vertreden. Dat vertreden deed een vertrapping door een heidense macht aanvangen en duurde voort tot 538, toen de pauselijke macht het werk voortzette tot 1798. Het heidendom verstrooide en vertrad het letterlijke Israël, en het pausdom verstrooide en vertrad het geestelijke Israël. De „tijden” van de heidenen vertegenwoordigen de tweeduizend vijfhonderd twintig jaar van Leviticus zesentwintig, die twee perioden van vertreding voorstellen. De eerste werd uitgevoerd door het heidendom, vertegenwoordigd door Assyrië, vervolgens Babylonië, en daarna het heidense Rome. Vervolgens was de tweede verwoestende macht, die Miller aanduidde in het heilige profetische kader waarvan hij zich bediende, het pausdom, dat de vertreding zou voortzetten tot 1798. De vertreding door zowel het heidendom als het pausdom is juist de kwestie die aan de orde wordt gesteld in de hemelse dialoog die het antwoord voortbrengt dat het fundament en de centrale pijler van het adventisme is.

Toen hoorde ik een heilige spreken, en een andere heilige zei tot die bepaalde heilige die sprak: Hoelang zal het gezicht duren aangaande het dagelijks offer en de overtreding der verwoesting, zodat zowel het heiligdom als het heir ter vertreding worden overgegeven? En hij zei tot mij: Tot tweeduizend driehonderd dagen; daarna zal het heiligdom gereinigd worden. Daniël 8:13, 14.

De engel Gabriël en andere engelen leidden Miller tot het inzicht dat het „dagelijkse” het heidendom vertegenwoordigde en dat de „overtreding der verwoesting” het pausdom vertegenwoordigde. Zowel het heidendom als het pausdom zouden het heiligdom en het heir vertrappen. Daarom zijn de „tijden” der heidenen waarnaar Lukas verwijst de twee perioden van vertreding van twaalfhonderdzesentwintig jaren, die tezamen de zeven tijden van Leviticus zesentwintig vormen.

De boodschap van de „eed” van Mozes werd in 1863 gedood, samen met de boodschapper Elia die de boodschap van Mozes had gebracht. Zowel de boodschap van Mozes als de Elia-boodschapper werden na 11 september 2001 opgewekt. Nadat de boodschap van Mozes, die opnieuw door Elia was verkondigd, was gedood, en zij vervolgens twaalfhonderdzesentwintig dagen op de straat bleven liggen en niet begraven werden, bestaat er een rechtstreeks verband met de boodschap van de „zeven tijden” die Daniël de „eed” van Mozes noemt. De beweging en de boodschapper die de

Elia-boodschap van Mozes herhalen, zoals getypeerd door Miller en de Millerieten, zullen uiteindelijk op hun voeten staan en worden opgewekt.

En na drie dagen en een halve kwam de Geest des levens uit God in hen, en zij stonden op hun voeten; en grote vrees viel op hen die hen zagen. En zij hoorden een luide stem uit de hemel tot hen zeggen: Kom hierheen omhoog. En zij voeren op naar de hemel in een wolk; en hun vijanden aanschouwden hen. Openbaring 11:11, 12.

Wij zullen deze waarheid in het volgende artikel behandelen.